

POTĘPIAJĄCY (3) *part praes act*

o *prawdopodobnie jasne* (*tak w potępiac*); a *jasne*.

sg m I potępiającym (1). \diamond *f N potępiającą* (1). \diamond *pl D potępiającym* (1).

Sł stp s.v. potępiac, Cn, Linde brak.

Ganiący, twierdzący, że ktoś jest zły [kogo, co] (3) : niewiem z iákim sumnieniem [ksiądz kanonik]/ będąc ták krwie niewinnych owieczek Chrystufowych prágnyým/ [...] y o nich wšytko złe mowiącym y onych potępiájącým/ [...] mogli by ábo śmiał by to łobie przyczytác: iż iest łynem Božym CzechEp 21.

a. *Uznający za odstępstwo (odstępce) od wiary, wykluczający z jedności (2) : iż mu [Ariuszowi] vwierzyli/ á potępiájącým go Biskupom y wšytkiemu Kościołowi Božemu mieyfcá nie dáli. SkarJedn 53.*

Przen: Wypowiedzią na inny temat dawać podstawę do interpretacji potępiającej coś (1) : Wtey pieśni pokázuie łię naprzod práwa á łzczera wiárá kátholicka/ wšytki kácerstwá głownieyłze potępiájąca: á to w tym iednym słówku y tytule Pány przeniaświéłzey/ Bogárodzicá. SkarŻyw 358.

Synonim: ganiący.

Cf POTĘPIAĆ

KW, ZCh